

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Maa ieg ey med Lette Vinger

Citation: Bording, Anders: "Maa ieg ey med Lette Vinger", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 257.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bording01val-shoot-workid117345.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

154.

Den allerskiøniste Charitnis berømmis aff hendis som plictschuldigste saa och ævig elschende Tienere och Ven.

1.

Maa ieg ey med Lette Vinger
Flyffve som den Himmellspringer
Pegasus i Lufftens egn,
Kand ieg ey Som ieg med rette
Burde med min Stiil opsette
Dig et ævigt *Æretegn*,
Charitnis dig mit hierte schall
Opløffte dog till Himlens Sall
Blant Guders och Gudinders tall.

2.

Er endschiønt min Hyrdetunge
Till din Loff och priis att Siunge
Jordisch och aff Liden krafft
258 Ej saa kand dett dog ey Vere
Att din høye dyd och *Ære*
giffver den io der till Safft
Att naar ieg fanger høyt berømt
Dig *Skiønne* ieg da bliffver dømt
Wed *Aons* brønd att haffve drømt.

3.

Till dett blanche Sverd att røre
Och mod fienden Vern att gjøre
dersom *Hector* Vaar bereed
Vilde paa den anden Side
Selff *Achilles* hefftig stride
for een qvindes deylighed,
Hvo Vilde da besverge sig
Sin pen att røre konstelig
O Engelsøde *Møe* for dig.

4.

Trodts Fru *Junos* blanche Stierne
Trods och den som aff din Hierne
Jupiter udsprungen er,
Trods den halte Smed hands Frue,
Som med *Elschovs* Søde Lue
Martern haffver fiern och nær
Dem alle min *Charitnis* Veed
At offvervinde mangeleed
J Pract, forstand och yndighed.

5.

Ey hvad maa Naturen Vere
Stolt och høyt sit hoffvit bære
for hun sig saa mild hår teed
Der hun sig antog att smyche,
Dig sit ædle mesterstye
Med saa stor en herlighed,
Ach, Ach at hun och [ikke] sig
Beflittet har tillige dig
Att gjøre Slett udødelig.

6.

Haffde ieg ald himlens Velde
Och min mact den maatte gieide
Till att raade *Lychens* gang
Ald *Lychsalighed* och *Ære*
Som du *Vilde* selff begiere
Skulde gaa for dig i svang
De strenge *Parcers* Lov ochsaa
Rett aldrig schulle sig formaa
Dit *Leffnets* traad at sønderslaae.

7.

Dog hvad Vill min Svage tone
Loffve dig ô *Skjønn*e Krone
Ney den er for schrøbelig
Hvis *Apelles* ey affmaler
Under bølgerne dog praaler
Min fornufft och Sencher sig,

Udi forundrings bølge ned
Och till din priis ey bedre Veed
End idell Stilletienhed.

Finis